

vil Rigsdagen ikke staa frit over for disse Bevillinger, men vil blive tvungen til, naar Tiden kommer, at give forøgede Bevillinger. Saa vidt jeg har forstaaet Rigsdagens Mening, er det den, at den vil staa frit, saa den siger: ja, nu have vi givet 400,000, og hvis det viser sig ad Aare, at der er Brug for flere, kunne vi give dem, men vi kunne ogsaa lade være. Men dette Forhold, at de 400,000 Kr. ere bundne til de Besætninger, der nu alt ere med, vil gøre, at Rigsdagen vil have vanskelig ved at staa frit, naar der en Gang kommer maaske en hel Del Besætninger, som ere ligesaa gode og opfyldte Betingelserne ligesaa godt som de nuværende. Ganske vist har Rigsdagen juridisk Ret til at sige nej, men maaske ikke moralsk Ret. Jeg henstiller derfor til den ærede Minister ikke at binde det hele Beløb af de 400,000 Kr., men indrette Præmierne, baade Grundpræmier og Bevaringspræmier, saadan, at der kan blive Penge tilovers, ogsaa til de Besætninger, der komme med ved den ny Konkurrence.

N. Jensen: Det har glædet mig at se, at Finansudvalget og den ærede Minister ere blevne enige om at anvende en Sum af 2,000 Kr. til de Husmænd, som foretage Rejser; jeg tror, de ville være meget vel anvendte, fordi man temmelig sikkert kan gaa ud fra, at de Mænd, der foretage en saadan Rejse, ogsaa ere i Besiddelse af den Udvikling, at de kunne have Nytte og Gavn af at afslutte Rejsen med et saadant Kursus. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte sin Glæde over, at han, som det synes, nu fik Ret i, og Ministeriet havde givet ham Medhold i, at Højskoler og Landbrugsskoler kun væsentlig søgtes af Gaardmandssønner og Gaardmandsdøtre, saa tror jeg ikke, det paa nogen Maade er rigtigt, selv om det staaar trykt her, at de væsentlig søges af saadanne. Tværtimod, Erfaringen taler i modsat Retning; overalt i de Skoleraad, hvor jeg har Kendskab til, hvordan disse Understøttelser uddeles, er jeg sikker paa, at man uddeler flere Understøttelser til Husmandssønner end til Gaardmandssønner, for saa vidt de søge derom. Jeg er overbevist om, at de allerfleste Raad her i Landet tage Hensyn til

Kaarene, og de foretrække ikke en Gaardmandssøn eller -datter for en Husmandssøn. Jeg forstaaer heller ikke, hvorledes Ministeriet har kunnet fremføre noget saadant, jeg maa nærmest tro, at det er ved en Inkurie, for at det ikke stemmer med de faktiske Forhold, er jeg sikker paa, at det store Flertal i denne Sal er enig om.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev omtalt af det ærede Medlem, der nu satte sig, kan jeg være enig med ham deri, at de Folk, der ere komne ind under denne Konkurrence til Avlscentre for Kvæg, selvfølgelig ikke maa blive udelukkede, for derved vilde man jo let komme til at sætte et Stempel paa en Mand, som en Gang havde faaet en Præmie, medens hans Besætning maaske var gaaet saaledes tilbage, at han ikke fortjener at faa mere, og det vilde saa ikke blive klart, naar han ikke deltog i Konkurrencen, at det forholdt sig saaledes, og han vilde da kunne vedblive at leve paa den Præmie, han en Gang havde faaet, til stor Skade for Udviklingen. Den ærede Ordfører udtalte, at der angaaende dette Spørgsmaal var blevet fremsat forskellige Anker over, at der ikke var kommet Besætninger nok med ind under denne Konkurrence, og det kan maaske være meget rigtigt. Vi hørte jo, at den ærede Minister var opfordret til at skrive til de Institutioner, der have med denne Sag at gøre, og gøre dem bekendt med disse Anker. Det kan naturligvis i og for sig være meget rigtigt, men jeg har den Opfattelse, at disse Folk, disse Udvalg, der ere valgte af Landboforeningerne, ikke deraf skulle lade sig forlede til at komme bort fra den rette Vej og tage nogen med, som ikke fortjener at komme med; for det, det gælder om ved denne Sag, er jo kun, at man ser at faa det bedste af det udmærkede. Det er jo ikke Meningen, at man skal paa maa og faa uddele Præmier til nogle Besætninger, som ikke fortjene det; men det er Meningen, at man skulde søge ved disse Konkurrencer at finde det bedste af det udmærkede, der er, og disse skulle have Stempel paa sig, for at man kunde komme til at udnytte dem efter en større Maalestok end hidtil. Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Bevilling af 10,000 Kr. til Avlscentre for Svin skal jeg bemærke, at det vistnok er fuldstændig be-